

1857-8

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Helsingør, Hellebæk

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 06

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver om sønnen Joakim, og hvordan de legede med silkepapir. Hun skriver også at hun har besøgt Hilkers og Marstrands.

TRANSSKRIFTION

Til

Hr Landskabsmaler Skovgaard

Hellebek pr Helsingør

Fredag aug. [1857?]

Jeg havde næsten haabet at faae Brev idag, kanske kommer det iaften. Min egen søde Mand, hvor jeg mange gange om Dagen har Lyst at see til Dig og faae at vide, hvordan Du og Humeuret har det, men det er dog vist ganske godt.

Joakim er sød, mageløs sød, han sukker fordetmeste naar vi taler om Fader, men om det skulde være tilfældigt kan jeg naturligvis ikke vide; forresten seer han ogsaa til Døren og rækker Hals naar vi spørger, hvor Fader er. Han er flink i Ballien; men den største Morskab han har [Overstreget: f] havt, var af et Stykke Silkepapier vi stødte til, saa det blev ved at flyve op og ned, han lo og hvinede, og vi andre lo naturligviis med. Ja ! det er jo rigtigt nok anderledes at være ene hjemme naar man har saadan Een hos sig; men jeg længes alligevel fuldkommen saa meget som ellers.

●2●

Jeg var da baade hos Hilkers og Marstrands og skal hilse fra begge Steder, det er rigtigt nok tungt med Fru Marstrand, gid det dog maatte gaae godt! forresten kan det være, at det er til gavn for hendes egen Udvikling, men det er en svær Maade at blive udviklet paa. Jeg har ellers lidt tænkt paa, om det ikke var bedre om Gud sendte Een saadanne voldsomme Criser, som Alvildes f.e.x.; men ønske det tør jeg dog ikke, dertil er det alt for frygteligt, og vor Herre maa jo bedst vide for hvem det er nødvendigt og for hvem ikke. Men, da jeg hørte Magdalene fortælle derom, forekom det mig, at man dog igrunden gik i en Slendrian; og jeg vilde dog saa gjerne videre. Gud hjælpe os Begge to! i vor Herres og Frelsers Jesu Navn!

●3●

|Løverdags|

Ingen Brev endnu; saa faaer jeg da sende mit afsted paa Lykke og Fromme; jeg veed nok, hvor kjedeligt det er at længes efter Brev, saa jeg vil gjøre mit til at Du ikke skal længes formeget.

Veiret er jo deiligt; den første Aften tænkte jeg mig, at Du malede paa et af

Dørstykkerne, Stranden var saa blank og deilig.

Mine er her da, men jeg bliver sommetider saa forbavset naar jeg seer hende ligge ved siden af mig, (hun den Dyne over sig, som Maren ikke kunde holde ud). I Thorsdags var jeg om Eftermiddagen i Classe Have, da var det Efteraarsagtigt og jeg blev lidt bange for Din Skyld; men nu er det jo lutter Sommer igjen.

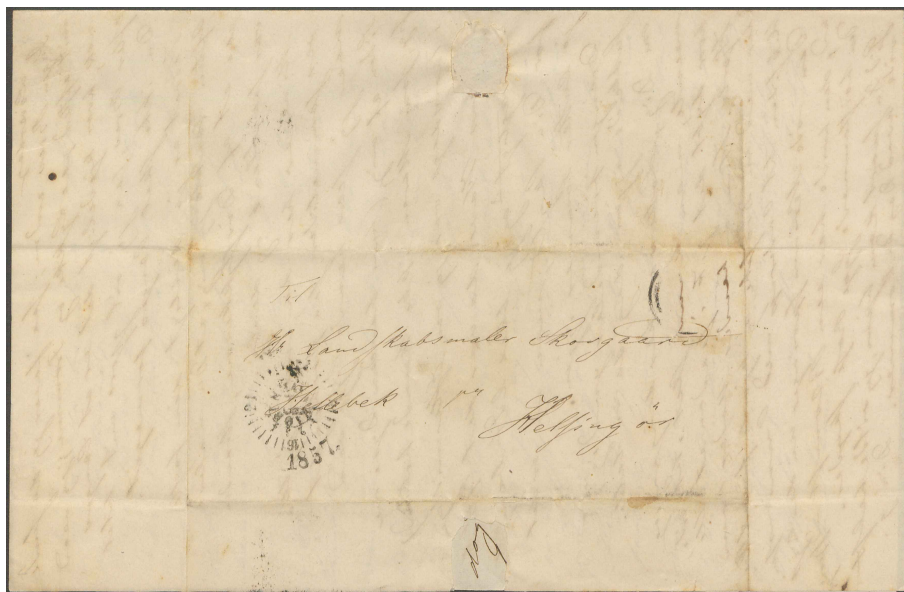
Drengen fremdeles yndig, sukkede igjen idag, da vi talte om Dig, Lotte var her dengang og meente, man kunde slet ikke vide, hvor dybt det gik i saadan et lille Hjærte. Hun og hendes Moder kom her med en Drosche og kjørte for et Øieblik siden til Orderup med Omnibussen. Den røde Nerium springer nu deiligt ud. Den hvide har een Blomst udsprunget. Den høistammede syge Rose skyder.

Gid Du snart kom hjem, jeg vilde helst vide hvad Dag Du kommer. Jeg vilde helst vide hvad Dag Du kommer.

Din G.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 7 Nr. 6

Tredag. Aag 1857.?

Jeg havde nokten haabet at faae
Brev idag, kanske kommer det
iaften. Min egen fide Maad, hvor
jeg mange Gange om Dagen har
Lyft til at see til Dig og faae
at vide, hvordan Du og Hummer
har det, men det er dog vist
ganske godt.

Jakobin er for, magellös för, han
fjækker for det mest naar vi taler
om Faderen, men om det skulde være
tilfældigt kan jeg naturligvis ikke
vide, forresten see han ogsaa
til Døren og rækker Hals naar
vi spørger, hvor Fader er. Han
er flink i Ballen; men den største
Morskab han har haavt, var af et
stykke Silkepapir vi flætte til, for
det blev ved at flyve op og ned,
han lo og vinnede, og vi andre
lo naturligvis med. Ja! det
er jo rigtig nok anderledes at
være ene hjemme naar man har
faaet en hos sig, men jeg længes
alligevel fuldkommen for meget
for ellers.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

28. Novbr
Jeg var da borte hos Holckers
og Skovmands og skal hjælpe fra
Køge Skole, det er vigtigst tænkt ting
med den Skovmand, og det det dog
maatte gaa godt, forresten kan
det være, at det er til gavn for
hendes egen udvikling, men det
er en forstaaelse at blive ved
virket paa. Jeg har ellers lidt
tænkt paa, om det ikke var bedre
om Gud sendte en paa samme
valdsomme Løse som de andre
i L. O., men ikke det tør jeg
dog ikke, det er det all for
frygteligt, og var mere naar
jæ bedt vide for hvem det er
vordentligt og for hvem ikke.
Men, da jeg hørte Skovmanden
fortælle den om forekomsten det
sagde at man dog igennem det
i en Skovmand, og jeg vilde dog
for givne videne. Gud hjælpes
Bryde to! i vor Heres og Trøstes,
Gode Nær!

28. Novbr
Jeg har været endnu; for først jeg da havde
mit affed paa Skole og Trøstes, og ved
nok, hvor kjædet det er at være
efter Børn, for jeg vil givne mit talent
Du ikke paa Løse forresten.
Til det er jo deilig, som først
efter tænkte jeg, at Du maatte
sige at af Overflødheden, Skovmand
var jeg blek og deilig.
Hine er her da, men i de
værdigheder for forresten
naar jeg for hende Løse ved
den af mig, (men hende Børn over
i Thorsdags var jeg om Eftermiddag
i Køge Skole, da var det for
særligt og jeg blev lidt bang
for Din Sag, men om det
jæ ligger kommer igennem.
Dengang forendtes yndig,
Julede i jule idag, da vi talte
om Dig, Løse var her dengang og
menter, man kunde sige, det var
hvor dygt det er i paa den at alle
Hjorte, Hine og hende Skole kom
der med en drøftelse og hende for at
helt paa til endelig med Børn i sig.
Den ikke Børn forresten om den sag
ud, den hvide har en Børn i sig
Du haffamers Løse Børn i sig.
Gid du snart kom hjem, og alle hvide
hvide hvide Børn de kommer. Din J.